

בולעטין #96

וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות
באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש תשרי תשנ"ה

אזהרה גדולה לשוחטי עופות שמאכילין
נבילות וטריפות על ידי שמורטים
הנוצות, ואין להם שום הרגשה על בדיקת
הסכין שידי השוחט נעשין כבידות ועושה
דרסא וגם אובד ההרגשה לבדוק הסכין.

ועיינן ספר הרידב"ז והכשרות

שיצועק ככרוכי" על זה!

וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות דארצות הברית וקנדה

מאור

החשמל

שאלה ותשובה

על דבר מאור האלקטריץ בשבת זימן טוב
וצוהרה גדולה על דבר אפיית פת בשבת
וצוהרה לשוחטי עופות על דבר מריסת הנוצות

מאת

יהודה יודל ראזענבערג

ראב"ד לאגודת הקהלות אנשי ספרד
דעיר מאנטרעאל, מדינת קאנאדא.

חופר מגזע ר' יהודה חסיד ז"ל

לפנים רב בערי פולין, טרלא, ווארשא, לעד. אח"כ נתקבל
לראב"ד בעיר מאנטרעאל מדינת קאנאדא, ומשם למאנטריאל

מחכה הספרים המפורסמים: „ירות נרדים“ על מסכת נרדים:
זהר תובה (העתקת הזוהר על לשון קודש) ילקוט אליהו הנביא
עם „אור צח“ על פתח אליהו: ספר המאל המלאך: רמזות חנפיש
ורפואת הנגף: הגדת מהר"ל מפראנ: נפלאות מהר"ל מפראנ:
תפארת מהר"ל משפאלי: קריאה הקדושה: מקוה יהודה (המורה)
איד לעשות מקוה קטן בכל בית) דברי הימים לשלמה המלך:
ועוד ככתובים ספר „וזאת ליהודג“ על התורה: שו"ת אלופי יהודה

נדפס בעיר מאנטרעאל, שנת, תנאל סהרה' לפ"ק

RAPID PRINTING CO.

MONTREAL

אוהרה לשוחטי עופות

הן ראיתי צרה נרולח ששוחטי העופות הנהיגו למרוט כעצמם הנוצות תיכה ומיד אחר השחיטה בשביל טובת הנאתם. ותיכה אחר השחיטה משליכים הסכין ותופסים בידם השמאלית עור של מקום השחיטה כחוזק. שלא יצא הרם לכלך את ירו ואת הנוצות. וביד הימנות ממרט הנוצות כשהעוף מפרכס. וכן עושים ב' המלאכות במהירות. שוחט וממרט. ממרט ושוחט. ידעו השוחטים שיש בזה ג' איסורי ראורייתא: איסור א'. חשש מאכיל נבלות. כי זה דרך המוכן ונראה לעינים שידי השוחט נעשין כבדות, ועושה ררסה. וגם אוכר ההרגשה לכרוק הסכין ושוחט בסכין פנום: איסור ב' הוא צער בעל חיים. שכל זמן שהעוף מפרכס יש לו דין בעל חי. כראיתא במסכת חולין (קכא.) איתמר שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת. חזקי' אמר אינח לאכרים. מתה היא. ר' יוחנן אמר ישנה לאכרים. לאו מתה היא וכו'. א"ד אלעזר נקוט להא רר' יוחנן בירך וכו'. ובן מוכא בפירוש בדעת קרושים סי' כ"ג אות ח'. וז"ל וכעת הזהרתי להשוחט רפה שלא ימרוט הנוצות בעור הכע"ח מפרכס. כנהוג כרי לקנה ידיו וסכיננו. רק ימרוט אחר הפרכוס. וכן גם בדעת קרושים סי' כ"ה אות א' מסיק שם ראסוד לעשות צער בחנם אפילו לנבלה מחיים. וכן גם אחר שחיטה כשרה. וכאן יש להחמיר גם מספק כיון רצעכ"ח דאורייתא. עכ"ל: איסור ג'. הוא אסור דם שעי"ו מבליע דם באכרים. כראיתא חולין (ק"י.) אמר שמואל משום ר' חייא השוכר מפרקתה של כחמה קודם שתצא נפשה הרי זה מככיר וכו'. ומבליע דם באכרים. אכעיא להו היכי קאמר וכו'. או דילמא לדידיה נמי אסור. ועמר בתיקו. וכל תיקו לחומרא. וכן פסק הרמב"ם ויור"ד. ופירש"י שם שמרוב צער אין כחחה להוציא הרם. לכן גם בעוף המפרכס מרוב צער של הרגשת חמריטה אין כחחה להוציא הרם ונבלע באכרים. ואין מועיל לה מליחה כלי תיתוך כל נתח על חתיכות הרבה. כראיתא כחולין (צה.) אומצא דאסמיק. חתכה ומלחה אפילו לקדרה שפיר דמי. ופירש"י שם חתכה לחתיכות הרבה. וכאן נרע יותר כי מלבד הצער מעמיד השוחט בידים את הרם מלצאת ע"י דחיקת אצבעותיו בעור מקום השחיטה. ואין דרך לחתוך העוף קודם המליחה על חתיכות. לכן שוחטי עופות. רחמו על נשמותיכם. ולא יעשה כזאת בישראל.

יודל ראזטנכטרג. חופ"ק מאנטריאל